

STAN OBECNY	PROPONOWANE ZMIANY	UZASADNIENIE
Lista gatunków łownych – obecnie brak kryteriów uznawania zwierząt za tzw. zwierzęta łowne.	Wprowadzenie kryteriów: liczebności zwierząt oraz szkód istotnie zagrażających ekosystemom lub powodującym istotne szkody gospodarcze. Zobowiązanie ministra środowiska nie rzadziej niż raz na 5 lat do oceny spełniania ww. kryteriów przez gatunki „łowne” i gdy gatunki ich nie spełniają - usunięcie ich z listy gatunków łownych.	Wprowadzenie do ustawy jasnych kryteriów materialnych oraz cyklicznej weryfikacji listy gatunków łownych ma ułatwić prowadzenie zmian w liście gatunków zwierząt łownych w sposób bardziej transparentny, przewidywalny i oparty na danych, a nie na doraźnym kompromisie politycznym lub presji poszczególnych środowisk.
Polowania z naganką i nocne – brak zakazów wykonywania polowań z naganką oraz używania noktowizji i termowizji.	Dopisanie do czynów zabronionych polowania z naganką oraz polowania z użyciem noktowizyjnych i termowizyjnych celowniczych urządzeń optycznych. Również dopisanie zakazu polowań z łodzi.	Zmiana zmierza do ograniczenia cierpienia zwierząt, zmniejszenia presji na populacje dzikich zwierząt oraz odejścia od traktowania ich jako zasobu przeznaczonego do rekreacyjnej lub komercyjnej eksploatacji. Metody te pozostają w całkowitej sprzeczności z humanitarnym traktowaniem zwierząt, ponieważ zakładają płoszenie zwierząt, powodujące ich ogromny stres, oraz często skutkują ucieczką zranionego zwierzęcia. Ponadto polowania nocne – ze względu na panującą ciemność – są szczególnie narażone na wysokie ryzyko pomyłek.

Plany łowieckie – lakoniczna procedura ustalania planów łowieckich, która pozostaje poza kontrolą organów ochrony przyrody i społeczeństwa, a na dodatek nie uwzględnia w żadnym stopniu wpływu łowiectwa na przyrodę, w tym gatunki i siedliska chronione.	Wprowadzenie obowiązku uwzględniania danych dotyczących gatunków chronionych, ich siedlisk i ostoj oraz zachowania różnorodności gatunkowej i genetycznej zwierząt. Wprowadzenie nowego obowiązku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (dla planów 10-letnich). Obowiązek uzgodnienia projektu planu z RDOŚ i odmowa zatwierdzenia planu w przypadku odmowy uzgodnienia przez RDOŚ.	Obecny model planowania nie zapewnia wystarczającego udziału organów ochrony przyrody ani kontroli środowiskowej odpowiadającej skali oddziaływania tych dokumentów na populacje dzikich zwierząt, siedliska, ostoje oraz różnorodność biologiczną. Zmiana ma na celu wprowadzenie realnej kontroli przyrodniczej.
Ambony łowieckie – dowolne stawianie ambon łowieckich, w tym na terenach cennych przyrodniczo, takich jak otuliny parków narodowych i rezerwatów, a także na obszarach Natura 2000.	Zakaz wznoszenia ambon łowieckich i innych podobnych urządzeń w otulinie parków narodowych, rezerwatów przyrody i i na obszarach Natura 2000. Wznoszenie ambon łowieckich w obszarze Natura 2000 wymaga uzyskania zezwolenia RDOŚ. Wznoszenie ambon na terenie prywatnym wymaga potwierdzonej zgody właściciela. Zakaz polowań w ostojach dla zwierząt.	Celem jest zwiększenie kontroli nad infrastrukturą łowiecką, szczególnie w obszarach cennych przyrodniczo. Projekt uzależnia wznoszenie urządzeń związanych z gospodarką łowiecką od zgody właściciela, posiadacza albo zarządcy gruntu, co wzmacnia ich prawa do niezezwalania na ich terenie na praktyki, które są sprzeczne z ich wartościami. Zmiana przewiduje również, że w ostojach dla zwierząt łownych nie wykonuje się polowań, co nada ostojom realne znaczenie ochronne, a nie wyłącznie organizacyjne.

Dokarmianie zwierząt – potrzeba ograniczenia dowolności myśliwych w kwestii dokarmiania zwierząt.	Zakaz dokarmiania zwierząt. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dokarmianie możliwe za zgodą RDOŚ.	Dokarmianie i nęcenie nie są neutralnymi działaniami pomocowymi wobec dzikich zwierząt. Dostarczanie karmy w stałych punktach prowadzi do sztucznej koncentracji osobników na ograniczonej przestrzeni, sprzyja transmisji chorób oraz zmienia zachowania zwierząt, w tym prowadzi do uzależniania się od antropogenicznych źródeł pokarmu. Dokarmianie powoduje również wzrost konfliktów między ludźmi a dzikimi zwierzętami, ponieważ przyzwyczajają się one do bliższej obecności ludzi.
Wprowadzanie do środowiska zwierząt w celu zasiedleń – zezwolenie na hodowanie zwierząt po to, by je później wsiedlać i zabijać.	Wykreślenie z ustawy wszystkich przepisów odnoszących się do „hodowli zwierząt łownych w celu zasiedlania łowisk” (nie tylko bażantów, muflonów, danieli, ale również „rodzimych gatunków”).	Celem tej zmiany jest ograniczenie praktyk polegających na kształtowaniu środowiska i populacji zwierząt w celu zwiększania możliwości polowania. Takie praktyki prowadzą do instrumentalnego traktowania dzikich zwierząt jako zasobu przeznaczonego do późniejszego tzw. pozyskania.

Działalność gospodarcza w zakresie organizowania polowań (polowania dewizowe) – obecnie prowadzona jest działalność biur polowań w zakresie sprzedaży polowań, również turystom zagranicznym.	Wprowadzenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na organizowaniu, oferowaniu, sprzedaży lub pośredniczeniu w niej, a także reklamowaniu odpłatnej możliwości wykonywania polowania. Brak możliwości polowania przez cudzoziemców niebędących myśliwymi z terenu UE.	Funkcjonowanie biur polowań to swoista “prywatyzacja” zwierząt wolno żyjących, znajdujących się na liście tzw. zwierząt łownych. Choć zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt, stanowią one dobro ogólnonarodowe, biura polowań zorganizowały wokół tych zwierząt cały, złożony sektor działalności komercyjnej, który faktycznie pozostaje poza kontrolą państwa.
Sposób ustalania obwodów łowieckich – brak udziału społeczeństwa w opiniowaniu projektu, niemożliwość złożenia skutecznego sprzeciwu od objęcia gruntu obwodem, brak możliwości wprowadzenia zakazów polowania z uwagi na szczególne i ważne dla lokalnej społeczności okoliczności.	Opiniowanie projektu uchwały o obwodach dodatkowo przez: starostów, ośrodki rehabilitacji zwierząt, organizacje społeczne i wymagane uzgodnienie przez RDOŚ. Wymagana zgoda gminy na objęcie obwodem terenów miasta. Możliwość złożenia wiążącego sprzeciwu właściciela nieruchomości co do objęcia jego gruntu obwodem. Możliwość uchwalenia przez radę gminy czasowych/okresowych zakazów polowania (np. planowane zgromadzenia publiczne, dni ustawowo wolne od pracy, ferie i wakacje szkolne itp.)	Zmiany rozszerzają katalog terenów niewchodzących w skład obwodów łowieckich, m.in. o tereny zajęte przez ośrodki rehabilitacji zwierząt dzikich, tereny zieleni, schroniska dla zwierząt, budynki użyteczności publicznej i określone obiekty w granicach ich ogrodzeń. Wzmocnienie praw właścicieli nieruchomości - prawo do niewyrażenia zgody na włączenie nieruchomości do obwodu łowieckiego. Projekt wzmacnia również rolę gminy – objęcie obwodem łowieckim terenów w granicach administracyjnych miasta będzie wymagało zgody gminy, a rada gminy, na której terenie znajduje się obwód łowiecki, będzie mogła uchylać okresowe zakazy wykonywania polowania na terenie miasta albo jego części.

Zakaz polowania na nieruchomościach prywatnych – procedura nie uwzględnia w realny sposób praw osób prywatnych.	Osoby prawne również mają mieć prawo oświadczenia o zakazie polowania tak samo jak obecnie mają osoby fizyczne. Możliwość złożenia oświadczenia w formie elektronicznej (obecnie tylko osobiste stawiennictwo w starostwie).	Uproszczenie i odformalizowanie procedury korzystania przez właściciela z prawa sprzeciwu wobec polowania. Projekt rozszerza katalog podmiotów uprawnionych do złożenia takiego oświadczenia również na osoby prawne (dotychczas wyłącznie osoby fizyczne).
Jawność finansowania działalności PZŁ i ich sprawozdawczość. Nadzór ministra nad PZŁ – w obecnym kształcie nadzór ogranicza się tylko do kwestii legalności, a przepisy nie przewidują konsekwencji sprzeczności działalności PZŁ z przepisami.	Zakaz uzyskiwania dochodów przez koła łowieckie z imprez czy działalności rolniczej (zamknięty katalog źródeł finansowania). Wprowadzenie obowiązków sprawozdawczych PZŁ i kół łowieckich, obejmujących sprawozdania finansowe i merytoryczne, publicznie dostępne (również w specjalnym rejestrze). Wprowadzenie zatwierdzania sprawozdań PZŁ przez ministra środowiska. Objęcie zakresem kontroli ministra nie tylko legalności działalności PZŁ, lecz także gospodarności i rzetelności.	Celem zmian jest znaczące wzmocnienie nadzoru państwa nad organizacją wykonującą zadania o istotnym znaczeniu publicznym. Obowiązujące przepisy nie zapewniają odpowiednio rozbudowanej sprawozdawczości finansowej i merytorycznej, trwałej publicznej dostępności danych ani skutecznych instrumentów reakcji ministra właściwego do spraw środowiska na nieprawidłowości dotyczące finansów, gospodarności, rzetelności lub wykonywania zadań ustawowych.

Państwowa Straż Łowiecka – obecnie członek PZŁ może być jednocześnie funkcjonariuszem Państwowej Straży Łowieckiej, a ponadto brak kompetencji strażników do kontroli polujących pod kątem zawartość alkoholu.	Zakaz łączenia funkcji strażnika i myśliwego – strażnikiem (państwowym) nie może być członek PZŁ. Wprowadzenie możliwości kontroli przez Straż Łowiecką zawartości alkoholu w organizmie osoby wykonującej polowanie lub biorącej w nim udział.	Ograniczenie konfliktu interesów i wzmocnienie niezależności organów kontroli wobec środowiska, które mają kontrolować. Dodatkowo zmiana przyznaje PZŁ kompetencję do żądania poddania się badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu w organizmie przez osobę wykonującą polowanie a także inną osobę biorącą udział w polowaniu. Dzięki temu zwiększy się realna egzekwowalność zakazu polowania po alkoholu lub pod wpływem podobnie działających środków.
Promowanie polowań w szkołach	Zakaz prowadzenia w placówkach edukacyjnych dla dzieci i młodzieży działalności promującej wykonywanie polowania.	Zmiana wprowadza zakaz prowadzenia w publicznych przedszkolach i szkołach podstawowych działalności promującej polowania. Skutkiem regulacji będzie wzmocnienie zasady, że edukacja przyrodnicza dzieci nie powinna być prowadzona przez promocję praktyk polegających na zabijaniu zwierząt.

Zawiadamianie o polowaniach zbiorowych – zbyt późne zgłaszanie polowań, sprzeciw rozpatrywany przez dzierżawcę albo zarządcę obwodu łowieckiego. Brak jawności działalności łowieckiej	Wcześniejsze zgłaszanie polowania – obecnie to 14 dni, projekt proponuje 21 dni. Obowiązek jednoznacznego określenia miejsca w formie tekstowej i graficznej. Urealnienie sprzeciwu właściciela gruntu tak, aby był rozpatrywany przez wójta, a nie PZŁ. Utworzenie publicznego rejestru polowań i gospodarki łowieckiej.	Obecnie informacje o polowaniach zbiorowych są rozproszone i trudne do wykorzystania przez osoby korzystające z lasów i terenów otwartych. Skutkiem prawnym będzie zwiększenie przewidywalności i dostępności informacji o polowaniach zbiorowych. Projekt wprowadza również obowiązek zawiadamiania właściciela, posiadacza albo zarządcy gruntu o polowaniu na jego terenie – celem jest wzmocnienie znaczenia sprzeciwu właściciela.
--	--	---

Odłów i odstrzał redukcyjny zwierząt (gł. w miastach) – dzisiejsze przepisy pozwalające na dokonywanie odłowu i odstrzału są nieprecyzyjne i nadużywane.	Dodanie wymogu zasięgnięcia opinii organizacji społecznej przed wydaniem decyzji o odłowie/ odstrzale (obecnie decyzja jest „w porozumieniu” z PZŁ). Decyzje wyłącznie w sytuacji, gdy szczególne zagrożenie ma charakter rzeczywisty i bezpośredni i nie istnieją rozwiązania alternatywne, decyzja musi dotyczyć konkretnych zwierząt. Informacja o wszczęciu postępowania zmierzającego do wydania decyzji jawnie ogłaszana w BIP, organizacja społeczna może zgłosić udział na prawach strony. Decyzja wraz z uzasadnieniem obowiązkowo publikowana w BIP.	Zabicie zwierzęcia powinno być środkiem ostatecznym. Zwiększenie kontroli społecznej i sądowej nad takimi rozstrzygnięciami. Odłów wraz z uśmierceniem albo odstrzał redukcyjny może zostać zastosowany wyłącznie wtedy, gdy zagrożenie ma charakter rzeczywisty, bezpośredni i dotyczy konkretnych, możliwych do zidentyfikowania zwierząt, nie istnieją możliwe do zastosowania alternatywy, a zabicie zwierząt jest proporcjonalne do stwierdzonego zagrożenia. Zmiana wprowadzi obowiązek publikacji informacji o wszczęciu postępowania, udział organizacji społecznych na prawach strony, obowiązek szczegółowego uzasadnienia decyzji oraz prawo organizacji społecznej do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.
Uznawanie za przestępstwo, a nie wykroczenie, przeszkadzanie w polowaniach.	Wykreślenie utrudniania polowania z katalogu przestępstw. Celowe utrudnianie lub uniemożliwianie wykonywania prawidłowo zgłoszonego i wprowadzonego do rejestru polowania będzie w przepisach o wykroczeniach.	Projekt dokonuje zmiany kwalifikacji czynu polegającego na umyślnym utrudnianiu bądź uniemożliwianiu polowania z przestępstwa na wykroczenie, co pozostaje znacznie bardziej proporcjonalną ingerencją w swobody obywatelskie. Dodatkowo odnosi ten czyn zabroniony wyłącznie do prawidłowo zgłoszonych polowań.

Łowiectwo definiowane jako element ochrony środowiska.	Wykreślenie tych przepisów albo ich fragmentów, które odnoszą się do łowiectwa jako elementu ochrony środowiska.	Łowiectwo nie jest elementem ochrony środowiska, lecz stanowi ingerencję w niego, zwłaszcza w populację dzikich zwierząt, ich strukturę społeczną i rozrodczą, relacje międzygatunkowe, siedliska oraz funkcjonowanie ekosystemów. Skutkiem zmiany definicji łowiectwa będzie przesunięcie akcentu z ochrony „zwierzyny” i uprawiania myślistwa na zarządzanie populacjami jako formę ingerencji w środowisko wymagającą uzasadnienia przyrodniczego i gospodarczego.
Brak przepisów zakazujących polowań w okresach godowych, rozrodczych i odchowu młodych danego gatunku.	Okresy polowań nie mogą obejmować okresów godowych, rozrodczych ani okresów odchowu młodych danego gatunku, jeżeli polowanie w tych okresach mogłoby powodować istotne zakłócenie naturalnych zachowań rozrodczych lub społecznych zwierząt oraz opieki nad potomstwem.	Konsekwencją będzie ograniczenie możliwości wyznaczania okresów polowań w czasie szczególnej wrażliwości biologicznej gatunków. Zmiana ta powiąże ustalanie okresów polowań z dobrostanem zwierząt i ochroną ich naturalnych zachowań, a nie wyłącznie z potrzebami gospodarki łowieckiej.

Definicja polowania – określenie polowania jako wejścia w posiadanie zwierzęcia.	Zastąpienie sformułowania „zmierające do wejścia w jej posiadanie” sformułowaniem „zmierające do zabicia zwierzęcia”.	Obecna definicja polowania jest myląca, dlatego konieczne jest jednoznaczne określenie istoty polowania jako czynności ukierunkowanej na zabicie zwierzęcia, a nie wyłącznie na objęcie go tzw. w posiadanie.
Brak objęcia myśliwych obowiązkiem badań lekarskich i psychologicznych.	Wprowadzenie dla osób posiadających broń w celach łowieckich obowiązku przedstawienia raz na 5 lat orzeczeń lekarskich i psychologicznych.	Obecnie osoby posiadające pozwolenie na broń w celu łowieckim przedstawiają orzeczenia lekarskie i psychologiczne zasadniczo na etapie ubiegania się o pozwolenie na broń, natomiast nie podlegają okresowej weryfikacji stanu zdrowia w takim samym zakresie jak osoby posiadające pozwolenie na broń w celu ochrony osobistej albo ochrony osób i mienia. Skutkiem zmiany będzie zwiększenie standardu bezpieczeństwa osób postronnych, uczestników polowań, właścicieli nieruchomości, osób korzystających z lasów i terenów otwartych oraz zwierząt, w tym gatunków chronionych, które mogą padać ofiarą błędnej identyfikacji ze strony myśliwych.